Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cal Terçó

Teià

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Plaça Sant Martí 1-2 Carrer Guilleries 2 Carrer Caterina Albert 11-17

Coordenades:

Latitud:	41.499355205409
Longitud:	2.3197728245305
UTM Est (X):	443225
UTM Nord (Y):	4594416

Classificació

Número de fitxa	08281 - 13
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Any	1708
Autoria de l'element:	Desconegut
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL, 8-10-2015 (POUM) Nivell B (Art. 71 del Text refós de la Llei d'Urbanisme DL 1/2010)
Número inventari	IPA-30878
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	3346001DF4934N0001AT

Autoria de la fitxa	Àlvar Sáez Puig
Data de registre de la fitxa:	dv., 13/11/2020 - 18:07
Autoria de la darrera revisió:	OPC
Data de la darrera revisió:	dt., 14/03/2023 - 11:40

Descripció

Cal Terçó és una masia d'estructura basilical amb tres crugies de planta baixa i un pis, i el cos central més elevat, de dos pisos. El carener és perpendicular a la façana principal, orientada a migdia, amb coberta a doble vessant al cos més alt i d'un aiguavessant als laterals. Les obertures són de pedra, amb llindes monolítiques i brancals adovellats. La casa és tancada per un mur de tàpia. Sobre la porta d'accés hi ha una inscripció amb la data de 1708 i l'escut amb la creu de Malta, símbol del Capítol de la Catedral de Barcelona, ja que aquí era on els caps de família feien efectiva la tercera part del delme que pagaven a l'Església. Amb la desamortització dels béns eclesiàstics, la masia va passar a mans privades a finals del segle XIX.

La casa és tancada per un mur de tàpia. Sobre la porta d'accés mostra una inscripció amb la data 1708 i l'escut amb la creu de la Catedral de Barcelona. De la façana en destaquen les obertures, totes elles envoltades de pedra ben escairada, igual que les cantoneres.

Observacions:

Altrament dit El Terçó o Cal Terçó, o Casa Delmera. També s'ha anomenat cal Padró, en referència a uns propietaris anteriors.

Història

Construcció datable al segle XVIII. Compta amb una inscripció, sobre la porta d'entrada, amb la data 1708. Fou la casa Delmera, encarregada de recollir el delme eclesiàstic i els impostos que la Catedral de Barcelona, com a propietari directe de les diverses possessions a la vila de Teià, imposava. La "terça" o "terço" era el lloguer durant tres anys i el seu pagament en terços (tres cops a l'any).

Amb la venda de la finca per part de Joaquim Jarrés i Navall, qui l'havia adquirit per compra a l'Estat en subhasta, a Mercedes Colomer i Lázaro el 8 d'abril de 1880 s'inicia la relació de la família Padró amb l'edifici, relació que perviurà aproximadament un segle. És per això que també se la coneix amb el nom de Can Padró. Aquest lligam va durar fins el 1979, quan Abelardo Padró Monsó venia la casa a Luis Molas Bonals i Rosa Maria Plana Polonio. El 1999 la van adquirir en Manuel Duran Calduch i Mercedes Calero Pizarro.

Bibliografia

http://invarquit.cultura.gencat.cat/Cerca/FitxaGeneral?index=33&consulta=MSUxK3RlacOgJTIrLTEl&codi=30878

https://ca.wikipedia.org/wiki/Llista_de_monuments_de_Tei%C3%A0

https://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=3642

http://www.teia.cat/el-poble/que-pots-veure

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Ajuntament de Teià. 8 d'octubre de 2015.

Ferrer, C. Notes Històriques i Tradicionals de la Vila de Teià. 1935.

https://www.seu-e.cat/ca/web/teia/govern-obert-i-transparencia/informacio-institucional-i-organitzativa/informacio-institucional/informacio-historica-sobre-el-municipi